

призвести до виникнення життєвонебезпечних брадиаритмій та необхідності імплантації ЕКС.

Хлус К., Хлус Л.

ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ ОКСАЛАТНОГО ІНГІБУВАННЯ ЛАКТАТДЕГІДРОГЕНАЗИ

*Буковинська державна медична академія
Чернівецький державний університет ім. Ю. Федьковича*

Механізми розвитку патологічних процесів при оксалемії, незважаючи на очевидну актуальність їх дослідження у зв'язку з широким розповсюдженням кальційоксалатного літогенезу, залишаються маловивченими. Метою даної роботи було з'ясування особливостей впливу оксалатів на один з ключових ферментів енергетичного метаболізму - лактатдегідрогеназу (ЛДГ).

В експериментах *in vitro* у без'ядерних гомогенатах печінки та нирок білих щурів різного віку досліджували інгібування ЛДГ щавлевою кислотою. На фоні вираженого онтогенетичного зростання активності ферменту, що відображає здійснення адаптації організму до вікових гуморальних перебудов, було показано, що ЛДГ нирок гальмується значно більшою мірою, ніж ЛДГ печінки (табл.):

Вік тварини, міс.	Щавлева кислота, мМ	Інгібування, %	
		Печінка	Нирки
1,5	0,25	12,75 ± 2,25	44,40 ± 2,70
6	0,25	15,15 ± 4,57	40,70 ± 5,1
	0,5	19,00 ± 5,03	65,45 ± 2,95
	1,0	36,90 ± 8,60	-
12	0,1	10,75 ± ,05	13,55 ± 3,98
	0,25	19,20 ± 5,20	28,25 ± 7,05
	0,5	27,55 ± 5,85	62,05 ± 2,65
	1,0	52,60 ± 4,10	69,07 ± 0,90

Встановлена також пряма дозозалежність інгібуючого ефекту в обох органах. Характерною рисою його у печінці виявилось істотне зростання ступеня пригнічення активності ферменту із збільшенням віку тварин. В той же час в нирках такого ефекту не виявлено.

Отже, отримані результати свідчать про те, що оксалат-аніон здійснює органоспецифічне дозозалежне інгібування лактатдегідрогенази, ступінь якого може варіювати в онтогенезі.